

Recenzija be kabučių...

Visose meno srityse ieškoma naujų formų, naujų išraiškos priemonių, šiuolaikiškumo. Siekiabuoleisni savo darbo metodą ir muzikos kritika. Be šių nebūtų pažangos. Tačiau... Dar prieš keletą metų, perskaicius recenziją, būdavo aišku, kas gerai ir kas ne, o dabar jau sykius suniku susigaudyti potekščių, užuominų, hiperbolų, pamity i kabutes, labirintuose. Kartais kyla įspūdis, kad tarp visažinančių muzikos kritikų lyg ir vyksta konkurencija, kuris originaliai pateiks savo pamokymus. O būna dar ir taip: kritikas atvažiuoja iš didelio miesto i nelabai didelį miestą ir, nei pasisveikinės, nei atsisveikinęs su maloniais nusiteikusiais renginio ar koncerto šeimininkais, pažūri į juos maždaug taip: „Ef, jūs maži vabalėliai, geriau dirbtumėt fai, ką geriausiai išmanot...“ Tačiau mano noras pasidalinti viena kita mintimi apie premjeras, įvykusias vasario 17, 18 dienomis Muzikiniame teatre, gal bus labai konservatyvus aukščiau minėtų kriterijų kontekste...

Du vakarus Muzikinio teatro kolektivas pakvietė publiką į Kauno kompozitoriu A. Kubiliūno ir G. Kuprevičiaus simfoninių kūrinių koncertą bei koncertinį spektaklį — vieną iš Dž. Pučinio triptiko operų „Džanis Skikis“ (linkėtina, kad teatras susidomėtu ir „Apsiaustu“ bei „Seserimi Andželika“).

Ne taip jau paprasta pakliūti į vieninfelio respublikoje re-

prezentaciniu Valstybinės Filharmonijos simfoninio orkestro kūrybinius planus. Todėl teatro kolektivas parodė labai gražy žestą, atlikdamas savo miesto dviem kompozitorų kūrinius, supažindindamas su jais gausiai susirinkus ir šventiškai nusiteikius klausytojus. Tokie koncertai, ateityje tapę tradiciniai, labai pasitarnautų, populiarinant lietuvišką farybinę simfoninę muziką, padėtų augti kompozitorų brandumui. Nauju partitūrų atlikimas duotų didelę naują ir paties orkestro meistriskumul, o klausytojai, kaip ir šiuos du vakarus, nelikyt atlikėjams abejingi....

Po specialiai šiam renginiui parašytos A. Kubiliūno „Māžosios uvertūros“ sekė to paties autoriaus „Baladė-rauda“, kurią atliko teatro solité Birutė Sodaitytė. Dzūkijoje užaugusi dainininkė tarsi intuityviai, savo prigimtimi jaučia tos žemės dvasią. Iki pilnos sėkmės jai prirečko tik pačių išraiškos priemonių — dainuoti kuo paprasčiau ir laisvai. Jaunoji solistė turi gražų balsą, gerus sceninius duomenis, yra muzikali. Dainavimo technikos tobulejimui dalininkinėi labai padėtų jos repertuaro prafurtinimas didesniams vokaliniais vaidmenimis. Nörėtusi tikėti, kad teatro vadovybė sudarys šiai perspektivai solistei galimybes rimta kūrybinei paraškai.

G. Kuprevičiaus heroininėje siujoje „Herkus Mantas“ išgirdome gražiai sukompaktuotą, nors ir negausų teatro choro kolektivą. Džiugu, kad choras taip pat turėjo galimybę išsiųsti į sudėtingesnių vokalinų problemų sprendimo reikalaujančių kūrinių ir gražiai tai atliko. Galbūt kulminacinėse futuристose jam sunko ka buvo išlaikyti dinaminę pulsavyrą santykije su orkestru, tačiau malonu, kad choristai dainuoja išlyginčiai, neforsuotais.

D. KAZLAUSKIENĖ

balsais.

Tiek paflėms atlikėjams, tiek ir klausytojams buvo įdomu, ar patenkinti žiūrovą Dž. Pučinio komiškos operos „Džanis Skikis“ koncertinis atlikimas. Tuo labiau, kad „Džanis Skikis“ naėjina į kompozitoriaus brandžiausiu kūrinių sarašą.

Orkestrinė pradžia, viena po kitos įsiterpusios dainininkų repertoaros, ansambliniai numerai pradėjo sklaidyti abejones. Įsiungus pačiam Džaniui Skikiui, klausytojai jau buvo visiškai suinterguoti operos turiniu, muzikiniu vystymu. Pažymėlinas gražus orkeistro skambėjimas (ypač styginių grupė), geras dinaminis sandykis tarp solistų ir orkestro, susikaupimas ir disciplina, didelis teatro vyr. dirigento respublikos nusipeilnusio artisto S. Damaro nuveiktas darbas.

Džanio Skikio partiją paruošė nusipeinės artistas Gediminas Šmitas. Šis 28-tą sezono teatre dainuojantis solistas ir toliau žavii balso skambumu, nepriekaištinta vokaline technika, plačiat naudoja savo vokalo spalvinę gamą. Nesiekdamas pigaus efekto (testamente diktavimas) solistas visas išraiškos priemones saikingai pajungia apskraustas Džanio Skikio paveikslui atskleisti. Bendrą ansamblį gražiai papildė nusipeinės artistas J. Malikonis, solistai E. Gutauskas, B. Petravičiūtė, V. Sagaitė ir kt.

Šis koncertinis spektaklis pribirkinas prie Muzikinio teatro kolektivo laimėjimų. Belieka laukiti operos scenografijos ir palinkėti teatrui toliau traukti į savo kūrybinius planus klasikines dainavimo tradicijas turinčius veikalus. Tai duoda dainininkams progos atnaujininti vokala, geriau pajusti vokalinę liniją, gilesnę muzikavimą, o svarbiausia — ilgiau išsaugoti bal-

A. KISIELIENĖ

Menotyros kandidatė, LTSR valstybinės konservatorijos dėstytoja

E. KATINO nuotrakuoja:
Muzikinio teatro solistai atlieka „Džanis Skikis“.

LTSR kultūros ministerija
Kauno valstybinis muzikinis teatras

DŽ. PUČINIS

opera

DŽA N I S S K I K I S

(koncertinis spektaklis)

K A U N O K O M P O Z I T O R I U

naujausi simfoniniai kūriniai

1979 m.

1962. 14.II. 1979.

Pirmoji dalis

AMANTIS — J. Janulevičius
PINELINAS — A. Liaučius
GUČAS — V. Virganavicius

A. KUBILIŪNAS

MAŽOJI UVERTIŪRA

BALADĖ RAUDA

(solistė B. Sodaitytė)

G. KUPREVIČIUS

HERKUS MANTAS

herojinė siuita

atlieka teatro choras (chormeisteris R. Tilvikas)
ir simfoninis orkestras. Vargonų partija — R. Lukošius
(kūriniai atliekami pirmą kartą)

Dirigentas — LTSR n. a. S. DOMARKAS

Koncertmeisteriai: L. Richterytė, V. Rekienė,
I. Žvaginytė, R. Lukošius

Antroji dalis

Dž. PUČINIS

opera DŽANIS SKIKIS

(koncertinis spektaklis)

D. Fercano libretas, S. Ylos vertimas

Atlikėjai:

DŽANIS SKIKIS	— LTSR n. a. G. Šmitas
LAURETA	— E. Kliučiūtė, V. Sagaitytė
ZITA	— LTSR n. a. G. Gontytė,
RINUČIS	— B. Petravičiūtė
NELA	— E. Gutauskas
BETAS	— A. Valitukėnaitė,
SIMONAS	— J. Ragaišytė <i>Kunduška</i>
MARKAS	— LTSR n. a. J. Malikonis
ČIESKA	— V. Christauskas
GERARDAS	— A. Kunčius
SPINELOCIŠ	— B. Sedaitytė, G. Stračkaitytė
GERARDINAS	— B. Šedaitė, A. Domeika
	— F. Einaš
	— M. Stepinikaitė

Operos santrauka

Prie mirusio turtinio senio Buozo Donačio patalo susirinko giminės. Jie tikisi palikimo. Deja, visas turtas paskirtas vienuolynui. Rinučis, svajojantis vesti Lauretą, šelmu išnėjantį Džaniui Skikiui siūlo išeiti. Zita triukšmauja: ji nenori namuose matyti neturtingo Džanio ir jo dukros. Tik maldaujamas Lauretos, Džanis lieka namuose, kur ji žemina.

Perskaitęs testamentą, Džanis siūlo pakviesti notarą. O jis, Džanis, kol dar niekas nežino apie senio mirtį, gulėdamas pastale, Buozo Donačio balsu padiktuos naują testamentą. Rinučis išeina notaro, giminės perrengia Džanį Buozo drabuziais ir guldido lovon. Kiekvienas pašnabždomis žada gudruoliui gera atlyginimą, jeigu tik jam bus skirtas visas ralikimas. Ateina notaras. Nieko neįtardamas, jis kaibasi su Džaniu ir surašo dokumentą. Tačiau tariamas Buozas Donatis, padalines giminėms smulkmenas, pagrindinių palikima paskiria labai sumanai.

**Kauno valst. muzikinio teatro
simfoninis orkestras**

LTSR n. a. S. DOMARKAS — vyriausias dirigentas

I smuikas

A. Dirvanauskas
(koncertmeisteris)
M. Neniškytė
R. Dzemidaitė
S. Čižas
N. Lepeškevičiūtė
V. Karenauskaitė
L. Čižienė

II smuikas

A. Žvaginis
M. Perednytė
G. Akstinaitė
R. Bakšytė
J. Gratkauskaitė
A. Nazarova
V. Beinoraitė

altai

M. Polonskis
S. Davidavičius
A. Stašenės
A. Basina
A. Krevnevičius
V. Engelmanaite

violončelės

H. Kunickas
B. Krevnevičius
D. Lapteva
V. Paliokaitė
L. Raziūnaitė
E. Polonskaja
V. Siliūnas
V. Monkevičius

kontrabosai

M. Vilnonis
R. Reklaitis
A. Leleiva
A. Dzevaltauskas

fleitos

V. Baltrušaitis
O. Janušonytė
K. Dijokevičius

obojai

V. Masteika
S. Kraujalis
V. Kertenis

klarnetai

R. Kraujutaitis
V. Barniškis
G. Briauka
M. Palejus

fagotai

J. Mintaučkis
A. Podvaiskas

valtornės

Z. Giniūnas
J. Gricius
K. Tulyš
A. Tamulis

triūbos

A. Dilius
V. Vaitkevičius
S. Karutis
A. Chmiliauskas

trombonai

T. Šimkevičius
A. Mocka
R. Bartkus

timpanai

A. Kraujalis
mušamieji

B. Karlauskas
G. Ananka
P. Kaušas

arpa

V. Baranauskienė

Orkestro inspektorius A. Tamulis
Gaidų bibliotekos vedėjas G. Ananka

premjeros, premjeros

NEPRASTA premjera vasario 17 d. išvyko Kauno muzikiniame teatre — klausėmės vienos dailies simfoninio koncerto ir Dž. Pučinio operos „Džanis Skirkis“ koncertinio alkimo (dirigentas — LTSR nusipelningas artistas S. Domarkas). Teatra užpildę pasitempusi premjerine publikai, kokios galerijų pavydėti kaimynystei esančių filharmonijos filialo rūmai.

Programa skelbia, kad išgirstime naujusius Kauno kompozitorų kūrinus. Ir stai koncertą pradedė A. Kubiliūno „Maloji uveritūra“, nuo dramatisko kovingu mo (kiek iliustratyvaus) pereinanti į lyrinį susimastymą ir čia užsiplendžianti, nutolisianti. Trumpai ir aiškiai. Paskui B. Sodaitė — dar vieną „uz aukštujų kainelių, uz žalijų girelių“ tyrancių peržažo muzikini variantą, jauniai kompozitorius „pamatę“, paprastai pertekią. O jei dar ir socialistės bandyti „pavaikščioti“ čia be tų elegantiškų vokalinų kulinelių jausdama po basomis kojomis žemę? Iki visiškos teisybės šito trūko.

Toliau — G. Kuprevičiaus herojinė siu-

ta „Heikus Mantas“, sudaryta, beje, iš ju-

senokai stalytum kino filmui rašyto muzi-

kos. Joje gausu „kinematografinių“ štam-

pų, chorinių „a-a-a“ (crescendo — di-

nuendo), begalinio smulkių tremolo, nuož-

KONCERTAS TEATRE

mius priešus palydincio trūbų klernimo ir panasiuos „staubo“ bei „taurių jausmų“, bu-tafonijos. Už kadro — prasmon. Bet koncer-tu (teatro) salė? Kita vertus, toks kūrinys po basomis kojomis žemę?

Galg nebilogai pasitarnautų jaunimui skirtoj paskaitoj apie literatūrinių programinių gal. Stinga, jos ir finalinių epizodų. E. Gutausko dainuojamam Rinuciui iki bel-

mentai, koncertai dar labiau afitikų teatro salės atmosferą ir čia besilankančios pub-

likos lükesciu.

Turėjau išankstinių abejonių dėl paties išraiškos priemonės. Kodėl šito Teatro orkestrui tai neudaryti resimti? Teatro orkestrui jam koncertuoti išviv einama?

Dinamiski lanksčesnio norėtusi orkestro frazavimo, taip pat įvairiesnio po visą operos pažerinti solinių ir ansamblinų repertorių charakterio. O ar šalia minimalios režisūros netikyt raiškesnis, kintantis apšvieliamas?

EDMUNDAS GEDGAUDAS

fai, vos vienas kitas išraiškos gestas, — o teatro chvasta jauti. Publiką įtraukta — atidžiai sekia smalkčią istoriją, reaguoja į jos komizmą. Kaip tilkame spektaklyje. Gal net labiau? Ne syki patyrėme mūšę senose parazitojančių nemalonų juokinių, kuriuo užmušamas veikalų humoras. Ciagi — užmušinos, o tu sau pratek. Saiki, ir potekštės kai kurie daininininkai pui-kai jaučia. Pirmiausia — Skirkio porfiją dainuoja LTSR nusipelningas artistas G. Šmitas. Jam pakanka vokalo spalvų, taiklių intonacijų ir samojo, kad klausytojas patikėtu to originalaus personažo tiesa. Kiek pri-tempas ir tiesmukas B. Petravičiūtės kuria-mos Zitės charakteringumas. Lorelei, kuria-dainuoja V. Sagaitė, tenka gražusis ariozas, tarsi gėlės žiedas, išskleidžiantis virš mitetčionisko šumulio. Tik to gamtinisko

sveikinti. Jei ateity čia nuskambėtu nedide-lė simfonija ir operų arčios ar, farkim, pora uveritūrų ir klasikinių operėcių frag-

mentai, koncertai dar labiau afitikų teatro

erdvės jam dar

E. Gutausko dainuojamam Rinuciui iki bel-

kantinės pozicijos toloka. Ir ar ton pusén

išviv einama?

Dinamiski lanksčesnio norėtusi orkestro

frazavimo, taip pat įvairiesnio po visą ope-

ros pažerinti solinių ir ansamblinų repertorių

charakterio. O ar šalia minimalios režisū-

ros netikyt raiškesnis, kintantis apšvieliamas?

MUZI Nauji kauniečių kūriniai

**KINIS
GYVENI
WAS**

**skyrelė tvarko kompozitorius
Algimantas KUBILIŪNAS**

Lietuviai muzikos mylėtojai visada domisi muzikos premjerų vakaruoje (Kauno muzikos savaitėse) naujausiomis — didžiausias premjerų neuretami savų interpretatorių, ilgesni laiką tegalojome svajoti. Pagalau džiugus išvykis — koncerte naujosi kauniečių kompozitoriorių. Juos atliko mūsų miesto muzikinės pajėgos, kurų branduoli sudarė Muzikinio teatro simfoninis orkestras, choras, solistai. Renginio iniciatorius ir dirigentas — LTSR nusipelninges artystas Stasys Domarkas, pasiryžęs kartu su Kompozitorų sądžiavimas premeras organizuoti kiekvienu metais.

Jos turėti tapti tradiciniams renginiams. Gausus klausytojai, skirtos koncerto surinkimas leidžia puoseleti panašas viltis.

Pastarasis koncertas buvo skirtas XX amžiaus muzikai. Kauniečių kompozitoriorių kuriniai užėmė visa pirmąją dalį šalla koncertinėje spektaklio — Dž. Puciūno operos „Džanis Skikis“ atliktos vakaro antroje dalyje.

Apie malonai klausytojus nuteikusi koncertinių spektaklių, ypač pagrindines partijas, skilęs LTSR nusipelningus artistą Gedimina Smiltę bei visa išplėtojų kolekiyva bus Rabama vėlesniame straipsnyje. Juo labiau, kad numatyta

totali visada domisi muzikos mylėtojai, kauniečių kūriniais. Apie simoniškes muzikos naujiesias — didžiausias premjerų stambus vokalinis simfoninis kurinys — „Rekviem“ (žodžiai J. Nekrošas), skirtas Kauno kompozitoruoliui atleikamas V. Svedo

koncerte nebuvu. Autorius įtempiai ruosėsi premjerai Vilniuje: LTSR kompozitorų sajungos VI plenumo koncer-

tuose atlėkamas V. Svedo

pastarojo kūrinį šiamė

A. Kubiliūno kūrybai austovavo du visiskai nauji kūriniai, parašyti šlaipsniu.

Tai nedidelės apimties simfoninių veikalai: uvertūra ir baladė-rauda. Jei būdingi autoriaus kūrybiniam brailavimo — gilių minčių, laudiškų kolorito, rausku ir jogisko muzikinio mastymo, idomiai sprendžiamu spalvingu orkestruotu.

Jęga ir

kupiniams tamsaus kolorito. Praktiškai kūrinis neinešė ir se-

G. Kuprevičiaus herojinė siu-

ita „Herkus Mantas“ (1972), gražiai klausytojui laikaujau Išblukintus kino filmo

epiškai monumentalius. Did-

vyriškus vaizdus.

Muzika „Herkus Mantui“ buvo viena pirmųjų sava-

rankiskų stambesnių G. Kuprevičiaus simfoninių kūrinų,

vyriškų studijas konservatori-

joje. Gindėjome trių stambes-

nių dalių, kiek mozaikinė

siučia, kurį dėl partiūros

masto (chorui ir simfoniniu orkestru) Ilgokai lauke

premjerius.

Ne lengvos pasirodė okes-

trui mūsų kūrėju partituros.

Ju paruošmas pareikaloavo

nuoždzių pastangų. Džiugu,

kad vakarai (o ju buvo du)

parode naujo koncertinio ko-

rekyvo sparčiai augantį pro-

fesinių meistriskumą, dirigen-

to branduma.

Nesustoti ties pasiekimui išnėjant, jog Kaune yra išskirtinė aukštųjų studentų apyvystės koncertų salės muzikos studijos. Tokiu ilmkėjimu norėtisi pasveikinti kauniečių didžiausias sveikintas koncertų dienos. Kartu maza pasta-

nešubliketai butų klausytojus plačiau supažindint su pa-

cios kompozitoriais, anotave naujostus kūrinius, pasilik-

tu prisiminimui.

E. RAGULSKIENĖ

K O J E : kauniečių kompozi-

torių kūrinii koncerte.

ciaios statistikos ar sociologinių tyrimų — užtenka pasižiogalyti po koncertų salės, kur reiati iš-

vys įėjimą veidą.

Predėkim kad ir nuo besim-

menaių yra butini, ir daugelis

jaunuolių pelnytai dekingi kom-

pozitorių G. Kuprevičiui už

koncertinę perdaug muzikos* taip

leisti, bet neleisti. Muzikos

gandos, ypač jaunimo, moksle-

darant į to pramogos Čia

būtų idomu, jei: „Muzikinio

gyvenimo“ skiliyse apie tai

pasakytyų aukščiausios mokyklų kul-

tuos klubų vadovai, muzikos

mokytojai, komiauimo organi-

zacijų aktyvistai Diskusijos apie

fai padetų geriau suprasti vie-

nems kitus, išaiškinti, kokios

problemos iškyla muzikiniam

auklejime ir muzikos propagan-

doje, kai jas spręsti.

A. KUBLIONAS

DAR KARTĄ APIE MUZIKOS PROPAGANDĄ

Imaištu žodi, komentuojanti

muzyką.

Žinoma, besiavinanti

muzyką negali skusis,

muzyką negali pusi-

muzyką negali iš-

Kotryna — akt. E. Pleskytė, Mantas — akt. A. Šurna

S. SONDECKIS: Man regis, emocinį filmo poveikį stiprina ir muzika. Džiaugiuosi, kad gabaus kompozitoriaus G. Kuprevičiaus debiutas kine buvo sėkmingas. Muzikai surastos geros intonacijos, ir ji tiesiog padeda filmui, paryškindama svarbiausius veiksmo momentus ir kurdamą atitinkamą nuotaiką.

V. BARKAUSKAS: Džiugu, kad pas mus gimė tokio vidinio krūvio filmas. Man jis atrodo ne epinis, ne istorinis, o daugiau psichologinis, siekiąs įsigauti į žmogaus vidų. Tai didelis privalusmas. Norėčiau pasidžiaugti ir aktoriais: A. Šurnos ir E. Pleškytės duetu, įdomiais ir įsimenančiais A. Masiuliui, P. Piaulokui ir kitaip.

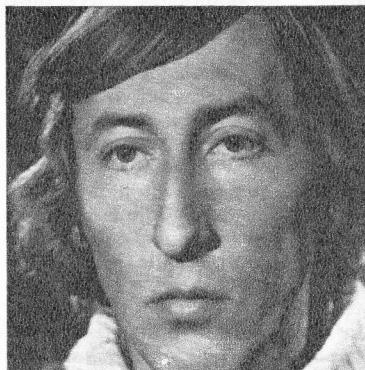
Mielas Giedriau'
Laiusrys -
kūrybras Naugys!
Metz lili- Juus
i laukin, had de
bus derliji i unius.

Gaudedius

P.S. Lekšiu -
"H. Mantu - unius,
Bronius Baltrušaitis
,,M. C. sp. UZ 13011. 1974. 500.000. R. 8 kp."

GIEDRIUS KUPREVIČIUS

(KOMPOZITORIUS)

Turiu nemažą darbo teatre partiją, tačiau kine, galima sakyti, nesu dirbęs. Vienintelis mažutis bandymas — muzika R. Verbos telefilmui „Tarybų Lietuva“. Nenuostabu, kad, išgirdęs pasiūlymą parašyti muziką „Herkui Mantui“ — suabejojau. Kelis kartus žiurėjau juostą — jos režisūrinis nepretenzingumas, aiškiai išreikšta idėja, formas paprastumas padėjo labai greitai suvokti, kokia būtent muzika turi lydėti ekrānus.

no vaizdą, kokie epizodai privalo turėti muzikinį foną, o kokie apsiels be jo.

Mano nuomone, muzika kine neturi būti iliustratyvi. Ji privalo akcentuoti pagrindinę kūrinio mintį, padėti žiurovui suvokti jo potekstę. Būtent todėl atsisakau mažo saštato orkestro, etnografinių instrumentų, kurie, reikia manyti, priminė senuosius lietuvių instrumentus — ragą, skrabalus, kelmą — įvedžiau chorą. Norėjos pabrėžti svarbiausią filmo temą — žūtbūtinę prūsus kovą už teisę egzistuoti, už laisvę ir nepriklausomybę, kuri filme atskleidžiama ne didingomis batalinėmis scenomis (kas panašios temos filmuose tapo beveik tradicija), o pagrindinio herojaus — Herkaus Manto drama. Tokiu atveju kamerinis orkestras arba etnografiniai instrumentai galėjo susmulktinti herojinę temą, o tai prieštarautų filmo idėjai.

Rašydamas išskyrlau keturielas pagrindines temas: prūsus, Montės (lyrinė tema, kuria norėjau sustiprinti gana šykščių filmo lyriškų epizodų nuotaiką), kryžiuočių (ypač sustiprėja finale, kur grėsminges mušamujų ritmas pabrėžia nesulaikomą, nugaličią Prūsiją užtvindžiusią jėgą) ir ritualinę (skambanti filmo uvertiūroje ir retkarčiais pasikartojanti atskirose scenose). Žiurovali, tur būt, atkreips dėmesį, kad beveik visas filmo batalinės scenos neturi muzikinio fono — nors aplamai kine batalijų išpūdis, kalp taisykla, sustiprinamas atitinkama muzikine tema. Ši kartą muzika palydi tik paskutiniųjų mūšių — manau, kad tai savaip pabrėžia šio mūšlo reikšmę, padaro ji išskirtiniu...

Dažnai istorinio pobūdžio kūrinuose išnaudojami folkloriniai motyvai arba to meto muzikos elementai. Prūsus muzikinio folkloro nėra išliko, todėl, rašydamas muziką, pasinaudojau tik viena vienintele cita: po kryžiuočių laimėto mūšio

miestelėnų pasilinksminimo sceną lydi polka — jos motyvas palimtas iš vokiškame dainų rinkinyje rastos senoviškos dainos: „Ateik pas mus, prūsy prince, mes nuo tavęs nudirsimė kailj...“

Didžiausias sunkumas, su kuriuo susiduriau, kurdamas muziką šiam filmui, — labai glaugti terminai. Autoriai skubėjo galutinai užbaigti filmą, be to, atlikėjas, S. Sondeckio vadovaujamas orkestras, ruošesi išvykti į gastoroles. Nepaisant filmo aiškumo, sukurti muziką dviejų serilių kino kūrinui per dešimt dienų — nelengvas dalykas. Galla, kad mūsų kinematografininkai neseka Eizenšteino ir Prokoſjevo pėdomis — jei kompozitorius galėtų dalyvauti filmo kūrybos procese, galėtų apgalvoti ir aptarti su režisieriumi kiekvieno epizodo muzikinį foną. Deja, taip, tur būt, kompozitoriaus svajonė, kurių nlekad nebus lemta išspildyti...

Beje, filme pradėtas darbas turi savo tėslinį: šluo metu rašau herojinę siuitą „Herkus Mantas“.

KINAS

VILNIUS

LIETUVA — „Herkus Mantas“
(2 serijos) 11, 14, 17.30, 20.30
val.VILNIUS — „Herkus Mantas“
(2 serijos) 11.30, 14.30, 17.30,
20.30 val.

1973 VASARIO 12/